

Weisz Albertné

Ezen a képen édesanyám látható, lány korában. Rozgonyi Dezső fényképészetében készült a kép, Budapesten. A Kálvin tér 5-ben volt a fényképészete. Nagyon jól menő fényképészeti műterem volt ez. 1896-ban, az országos kiállításon díszoklevéllel és éremmel tüntették ki. Itt anyám körülbelül húsz éves lehet. Az édesanyám fodrász volt. Nem tudom, hogy mikor és kitől tanulta a mesterséget. Abban az időben nem fodrászüzletben dolgozott, hanem házakhoz járt. Fésülni járt reggelenként, mert akkor, az 1920--30-as években olyan divat volt, hogy műhajat tettek be a haj közé, és arra fésülték rá az eredetit, úgy, hogy fölfelé álljon. Meg kontyot is csinált annak, akinek nem volt műhaja. Ezt egyedül nem tudták megcsinálni otthon a nők, azért járt anyám hozzájuk házhoz. Fésülni megyek, mindig ezt mondta. Ez egy szakkifejezés volt akkor. Később pedig nagyon sokat dolgozott a valamikori nyilvános házakban. Odajárt sokat fodrászkodni, mert azoknak volt pénzük. Anyám a családjával a Bástya utcában lakott, és a Magyar utca 29-ben volt egy nyilvános ház volt a földszinten. Ott voltak a kurvák, és a földszinti ablakokon rácsok voltak, nem lehetett ki-

vagy bemászni. Anyám oda is járt fésülni, szinte minden nap. Később, mikor férjhez ment, a Vámház körútra költöztünk, és ott olyan lakásunk volt, hogy volt egy nagy szobánk, és egy kis szobánk. A kishobát rendezte be anyám fodrásüzletnek. Attól kezdve odajártak hozzá a vendégek. A vendégei főleg a Nagycsarnokból adódtak, mert a Vámház körút 10. közel volt a Vámház körúti csarnokhoz. Onnét jártak oda a jó módú libások meg baromfival foglalkozó zsidók. Nagyon sokat adtak arra, hogy pénteken a fodrász meg a tisztálkodás meg legyen. Szombaton tisztának kellett lenniük. Csak nők jártak hozzá, férfiak és gyerekek nem. Jó módú zsidóasszony volt a legtöbbje. Anyám később betársult a testvééréhez, a Herminához, akinek paplanüzlete volt a Ráday utcában. Anyám mellette tanult bele ebbe. Ez 1938-ban vagy a körül lehetett. A bolt a Ráday utca 15-ben volt, és odaköltöztünk mi is a Ráday utca 18-ba. Attól kezdve ott volt az anyám. Itt négyen laktunk, anyám, apám, a bátyám meg én. Hogy miért költöztünk át, azt nem tudom, gondolom, a bolt miatt. Nagy konyhánk volt ebben a lakásban, és volt fürdőszobánk is. Ezenkívül volt egy kishoba, előszoba és egy nagyszoba, tehát összesen két lakószobánk volt.